

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 5C/165/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1708200343
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Güner
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2021:1708200343.27

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok sudkyňou JUDr. Kristínou Güner v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO: 34 127 798, zastúpený: Roman Kvasnica a partneri s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovaným: X/ V. F., R. XX.XX.XXXX, D.: J. X, D., 2/. K. F., R. XX.XX.XXXX, D.: J. X, D., obaja zastúpení: JUDr. Roman Jurík, advokát so sídlom ul. M. Flengera č. 4, Nové Zámky, o zaplatenie 1 748,51 eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 398,51 eur spolu s

- úrokom z omeškania vo výške 20,20 % ročne zo sumy 1 748,51 eur od 21.01.2007 do 23.06.2010
- úrokom z omeškania vo výške 20,20 % ročne zo sumy 1 498,51 eur od 24.06.2010 do 09.08.2010
- úrokom z omeškania vo výške 20,20 % ročne zo sumy 1 248,51 eur od 10.08.2010 do 30.09.2010
- úrokom z omeškania vo výške 20,20 % ročne zo sumy 1 048,51 eur od 01.10.2010 do 31.03.2011
- úrokom z omeškania vo výške 20,20 % ročne zo sumy 848,51 eur od 01.04.2011 do 06.05.2011
- úrokom z omeškania vo výške 20,20 % ročne zo sumy 748,51 eur od 07.05.2011 do 07.07.2011
- úrokom z omeškania vo výške 20,20 % ročne zo sumy 698,51 eur od 08.07.2011 do 11.08.2011
- úrokom z omeškania vo výške 20,20 % ročne zo sumy 598,51 eur od 12.08.2011 do 12.10.2011
- úrokom z omeškania vo výške 20,20 % ročne zo sumy 498,51 eur od 13.10.2011 do 31.12.2012
- úrokom z omeškania vo výške 20,20 % ročne zo sumy 398,51 eur od 01.01.2013 do zaplatenia

a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) sa žalobou doručenou súdu dňa 24.1.2008 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 52 675,70 Sk (1 748,51 eur) a úrok z omeškania vo výške 20,2% z istiny od 21.01.2007 do zaplatenia.

2. Svoj nárok odôvodnil právny predchodca žalobcu tým, že dňa 21.05.2003 na základe zmluvy o úvere č. 0182029284 (ďalej len „zmluva o úvere“) poskytol žalovaným úver vo výške 90 000 Sk (2 987,45 eur). Žalovaní sa zaviazali splácať úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 1 940,- Sk (64.40 eur), vždy do 10. dňa v mesiaci počnúc mesiacom jún 2003, pričom posledná splátka mala byť uskutočnená najneskôr v máji 2008. Úroková sadzba bola určená v súlade s ustanovením čl. I Základných podmienok a článku IV bod 2 ako pohyblivá 9,8 % ročne, v prípade omeškania vo výške dvojnásobku výšky základnej úrokovej sadzby. Žalovaní neplnili svoje záväzky vyplývajúce z predmetnej zmluvy o úvere čím sa dostali do omeškania podľa ustanovení bodu B 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok, a preto ich právny predchodca žalobcu vyzval na zaplatenie celého zostatku úveru, k čomu však nedošlo. K žalobe

boli priložené listinné dôkazy: Zmluva o splátkovom úvere zo dňa 21.05.2003, Oznamenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 24.10.2006 spolu s doručenkami pre žalovaných 1/ a 2/, Posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 16.08.2005 spolu s doručenkami pre žalovaných 1/ a 2/, Transakcie na úvere č. 0182029284.

3. Podaním doručeným súdu dňa 19.04.2010 právny predchodca žalobcu doplnil žalobu o ďalšiu argumentáciu a listinné dôkazy. Uviedol, že k prvému omeškaniu žalovaných so splácaním došlo už pri druhej splátke splatnej dňa 10.07.2003. Ich plnenia boli nepravdivé, opakovane sa mali dostávať do omeškania. K omeškaniu, ktoré pretrvávalo do podania žaloby došlo na začiatku roka 2005. K úroku z omeškania uviedol, že úroková sadza bola dohodnutá ako premenlivá, ku dňu uzatvorenia zmluvy vo výške 9,8 % ročne. Počas trvania zmluvného vzťahu sa menila, pričom od 01.08.2006 bola konštantne vo výške 10,10%. Od toho sa odvíjala aj úroková sadza z úrokov z omeškania, ktoré v zmysle zmluvy o úvere sú ku dňu žaloby vo výške 20,20 % ročne. Na preukázanie svojich tvrdení priložil Výpis z úveru žalovaných.

4. Uznesením č. k. 18Rob/533/2008-75 zo dňa 20.8.2012 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu - Slovenskej sporiteľne, a.s., vstúpil žalobca, nakoľko bolo medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu preukázanie postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo Zmluvy o úvere a zároveň boli splnené zákonné podmienky na pripustenie zmeny účastníka sporu podľa vtedy platného a účinné procesného právneho predpisu Občianskeho súdneho poriadku.

5. V prejednávanej veci súd vydal Platobný rozkaz č. k. 18Rob/533/2008-81 zo dňa 23.01.2013 voči ktorému podal žalovaný 2/ dňa 27.3.2013 odpor z dôvodu, že zmluva o úvere obsahuje rad neprijateľných zmluvných podmienok (vrátane úrokov a poplatkov tvoriacich celkové náklady na úver), ďalej z dôvodu, že istina bola preplatená, v čase postúpenia pohľadávky neexistoval pre postúpenie dôvod. Zdôraznil, že z disciplíny uhrádzania splátok žalovanými „bolo vidieť znaky pravidelnosti“. K odporu boli priložené listinné dôkazy: Úhrady splátok odporcami 12.10.2011 vo výške 100 eur, 11.08.2011 vo výške 100 eur, 07.07.2011 vo výške 50 eur, 06.05.2011 vo výške 100 eur, 31.12.2012 vo výške 100 eur. V priebehu konania žalovaní argumentovali aj tým, že nespochybňujú zosplatenie celého úveru a ani právo žalobcu na úroky z omeškania po tomto zosplatení, podľa ich názoru však ide o občianskoprávny vzťah a pretože žalovaní žalobcovi uhradili už 3.690 eur, jediné čo možno v tomto konaní žiadať sú úroky z omeškania. Ďalej namietali aj jednostranné zvýšenie úrokovej sadzby, obchodný režim zmluvy, dohodu o RPMN, zosplatenie úveru, pripisovanie splátok na splácanie úrokov a poplatkov namiesto istiny.

6. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 25.11.2015 vzal žalobca žalobu v časti uplatneného nároku vo výške 650,- eur späť z dôvodu čiastočnej úhrady zo strany žalovanej 2/ v období od 31.03.2011 do 31.12.2012, s čím žalovaní súhlasili. Podaním doručeným súdu dňa 21.04.2016 z dôvodu, že aj po čiastočnom späť vzatí zo dňa 25.11.2015 žalovaní nesúhlasili s výškou uplatňovaného nároku, žalobca vykonal dopyt u svojho právneho predchodcu a zistil, že žalovaní realizovali u neho ešte tri úhrady dlhu v celkovej výške 700 eur a to platbami zo dňa 23.06.2010 vo výške 250,- eur, zo dňa 09.08.2010 vo výške 250,- eur a zo dňa 30.09.2010 vo výške 200 eur. Preto žalobca v časti zaplatenej istiny vo výške 700,- eur zobral späť a žiadal súd aby rozhodol, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 398,51 eur a 20,20 % ročný úrok z omeškania: zo sumy 1 748,51 eur od 21.01.2007 do 23.06.2010, zo sumy 1 498,51 eur od 24.06.2010 do 09.08.2010, zo sumy 1 248,51 eur od 10.08.2010 do 30.09.2010, zo sumy 1 048,51 eur od 01.10.2010 do 31.03.2011, zo sumy 848,51 eur od 01.04.2011 do 06.05.2011, zo sumy 748,51 eur od 07.05.2011 do 07.07.2011, zo sumy 698,51 eur od 08.07.2011 do 11.08.2011, zo sumy 598,51 eur od 12.08.2011 do 12.10.2011, zo sumy 498,51 eur od 13.10.2011 do 31.12.2011 a zo sumy 398,51 eur od 01.01.2013 do zaplatenia.

7. Žalobca sa v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 3.10.2016 vyjadril k námietkam žalovaných prednesených v konaní a na pojednávaní dňa 25.11.2015 a uviedol, že zmluva o úvere bola uzatvorená v čase keď OZ vôbec neobsahoval úpravu spotrebiteľských zmlúv, Slovenská republika nebola členom EÚ a teda sa na ňu nemôže vzťahovať ani komunitárne právo. Na zmluvu o úvere sa nevzťahuje s poukazom na jej čl. I vo vzťahu k § 1 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch ani tento zákon. K vytýkanému nesprávnemu započítavaniu úhrad uviedol, že žalovaní interpretácia nie je správna, každá splátka žalovaných od uzavretia zmluvy o úvere až do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola započítaná sčasti na istinu a sčasti na úroky a poplatky, pričom neexistuje žiaden právny predpis,

ktorý by prikazoval veriteľovi splátky dlhu z úverovej zmluvy započítavať výlučne na istinu a až následne na úroky a poplatky. Ku článku bod IV. zmluvy o úvere uviedol, že ku kapitalizácii dochádza výlučne len v prípade, ak dlžníci porušia svoju zmluvnú povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas. K čl. II bodu 6 úverovej zmluvy uviedol, že jej následkom nemusí byť len zvýšenie, ale aj zníženie úrokovej sadzby pričom poukázal na to, že v prípade žalovaných došlo k zvýšeniu úrokov sadzby na základe čl. II bod. 2 zmluvy o úvere. Žalobca taktiež uviedol, že právny režim ObZ je u úverových zmlúv nevyhnutným a pokiaľ sa jedná o poplatok z úveru, s poukazom na § 53 ods. 1 OZ uviedol, základné podmienky za ktorých žalobca poskytol žalovaným úver boli vyjadrené jasne, určito a zrozumiteľne v čl. I úverovej zmluvy. K tvrdeniu žalovaných že došlo k aplikácii č. IV bod 4 zmluvy o úvere žalobca uviedol, že táto skutočnosť mu nie je známa. K námietke, že RPMN nemala byť dohodnutá ale ustanovená výpočtom žalobca len uviedol, že slovo dohodli nie je v danom prípade dôvodné vykladať striktno len podľa jeho jazykového významu, RPMN bola riadne stanovená v zmluve. K výške úrokov z omeškania uviedol, že spôsob ich výpočtu bol jasne uvedený v základných ustanoveniach zmluvy o úvere, žalovaní boli s textom zmluvy ktorý nie je nijak obširny riadne oboznámení. K tvrdeniu žalovaných, podľa ktorého bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v rozpore s dobrými mravmi len uviedol, že títo si neplnili svoje povinnosti z úverovej zmluvy, pretože neuhradili splátky v dohodnutej výške a čase, a na zosplatenie mal podľa zmluvných podmienok právo.

8. Žalovaní na pojednávaní konanom dňa 18.9.2017 uviedli, že nespochybujú zosplatenie celého úveru a ani právo žalobcu na úroky z omeškania po zosplatení tohto úveru, podľa ich názoru však ide o občianskoprávny vzťah. Žalobca naopak poukázal na § 407 ods. 3 ObZ a § 35 ods. 3 OZ v zmysle ktorých je nutné čiastočné plnenie považovať za uznanie celého dlhu. Žalovaní označili argumentáciu v tomto smere za irelevantnú pretože žalovaní existenciu zmluvy o úvere žiadnym spôsobom nespochybnili. K § 566 ods. 2 OZ, na ktorý vo vzťahu ku svojej predchádzajúcej argumentácii poukázali žalovaní žalobca uviedol, že z posledného čiastočného späť vzatia návrhu založeného v súdnom spise je zrejmé, že k započítaniu úhrad došlo práve v zmysle tohto paragrafu, podľa ObZ žalobca postupoval len v čase trvania zmluvného vzťahu.

9. Rozsudkom č. k. 5C/165/2013-226 zo dňa 11.12.2017 tunajší súd zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 299,54 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 18,60 % p. a.: zo sumy 1.649,54 eur od 21.1.2007 do 23.6.2010; zo sumy 1.399,54 eur od 24.6.2010 do 9.8.2010; zo sumy 1.149,54 eur od 10.8.2010 do 30.9.2010; zo sumy 949,54 eur od 1.10.2010 do 31.3.2011; zo sumy 749,54 eur od 1.4.2011 do 6.5.2011; zo sumy 649,54 eur od 7.5.2011 do 7.7.2011; zo sumy 599,54 eur od 8.7.2011 do 11.8.2011; zo sumy 499,54 eur od 12.8.2011 do 12.10.2011; zo sumy 399,54 eur od 13.10.2011 do 31.12.2012; zo sumy 299,54 eur od 1.1.2013 do zaplattenia. Súd ďalšími výrokmi zastavil konanie v časti istiny 1.350 eur a v časti úrokov z omeškania vo výške 20,20 % zo sumy 250 eur od 23.6.2010 do zaplattenia, zo sumy 250 eur od 9.8.2010 do zaplattenia, zo sumy 200 eur od 30.9.2010 do zaplattenia, zo sumy 200 eur od 31.3.2011 do zaplattenia, zo sumy 100 eur od 6.5.2011 do zaplattenia, zo sumy 50 eur od 7.7.2011 do zaplattenia, zo sumy 100 eur od 11.8.2011 do zaplattenia, zo sumy 100 eur od 12.10.2011 do zaplattenia a zo sumy 100 eur od 31.12.2012 do zaplattenia, zamietol žalobu vo zvyšnej časti a zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 88,60%.

10. Voči tomuto rozsudku podali žalovaní v časti výroku I a IV odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 10Co/36/2018-260 zo dňa 12.09.2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Krajský súd v predmetnom uznesení uviedol, že súd prvej inštancie postupoval v rozpore s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku ako aj Civilného sporového poriadku, nakoľko v rozpore s viazaným žalobným petitom modifikoval žalobnú požiadavku. Ďalej odvolací súd poukázal na nepreskúmatelnosť napadnutých výrokov, keďže z odôvodnenia vôbec nevyplýva na základe akej právnej skutočnosti priznal žalobcovi úrok z omeškania od jednotlivých dátumov, pričom odôvodnenie omeškania žalovaných v napadnutom rozsudku úplne absentuje.

11. Po opätovnom prejednaní veci súd rozsudkom č. k. 5C/165/2013-280 zo dňa 04.07.2019 zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 66,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 19,60 % p. a.: zo sumy 1.416,57 eur od 21.1.2007 do 23.6.2010; zo sumy 1.166,57 eur od 24.6.2010 do 9.8.2010; zo sumy 916,57 eur od 10.8.2010 do 30.9.2010; zo sumy 716,57 eur od 1.10.2010 do 31.3.2011; zo sumy 516,57 eur od 1.4.2011 do 6.5.2011; zo sumy 416,57 eur od 7.5.2011 do 7.7.2011; zo sumy 366,57 eur od 8.7.2011 do 11.8.2011; zo sumy 266,57 eur od 12.8.2011 do

12.10.2011; zo sumy 166,57 eur od 13.10.2011 do 31.12.2012; zo sumy 66,57 eur od 1.1.2013 do zaplata. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 62%.

12. O odvolaní žalobcu a žalovaných 1/ a 2/ rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 10Co/115/2019-337 zo dňa 30.10.2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení predmetného uznesenia odvolací súd uviedol, že nakoľko v odôvodnení napadnutého rozsudku úplne absentuje úvaha, na základe ktorej dospel súd prvej inštancie k záveru, že ku dňu rozhodovania napadnutým rozsudkom predstavuje dlh žalovaných iba sumu 66, 57 eur, je prvoinštančný rozsudok opätovne nepreskúmateľný a nie je možné ho podrobiť odvolaciemu prieskumu. Odvolací súd sa napriek tomu vyjadril k spornej otázke použitia prameňa práva na prejednávajúcu vec, t. j., či na danú zmluvu je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného alebo Občianskeho zákonníka, pričom aj podľa názoru odvolacieho súdu základným prameňom zmluvy o úvere je Obchodný zákonník, keď Zmluva o splátkovom úvere je obchodno-právna zmluva, ktorej uzatvorením vzniká medzi subjektmi vzťahu právny vzťah obligačného charakteru, a preto sa bez ohľadu na povahu účastníkov zaraďuje medzi absolútne obchodné záväzkové vzťahy. Tiež uviedol, že vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 01. 04. 2004 začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, pričom uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13 EHS zo dňa 05. 04. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V zmysle ustanovenia § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa museli dať do súladu s ustanovením § 53 a § 54 tohto zákona a s ustanovením tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, a preto sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom prvoinštančného súdu, ktorý uzavretú zmluvu dňa 21. 05. 2003 posudzoval v intenciách zákona o spotrebiteľských úveroch a napokon dospel aj k správnej závere o povinnosti žalovaných spolu s istinou uhradiť žalobcovi aj úroky z omeškania a poplatky, na ktoré sa platne uzavretou zmluvou zaviazali.

13. Podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako C. s. p.) ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný porávnym názorom odvolacieho súdu.

14. S poukazom na záväzné právne názory odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vec opätovne prejednal, pričom z vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav:

15. Žalovaní a právny predchodca žalobcu uzavreli dňa 21.05.2003 zmluvu úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovaným splátkový úver vo výške 90 000 Sk (2 987,45 eur) a žalovaní sa tento zaviazali splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 1 940 Sk (64,40 eur). Podľa čl. I Zmluvy o úvere bola dohodnutá úroková sadza vo výške 9,80 % p. a. (dohodnutá v zmysle čl. IV Zmluvy o úvere ako premenlivá), poplatok za poskytnutie úveru, poplatok za správu úveru, periodicita splátok konečná splatnosť úveru a aj úrok z omeškania stanovený ako dvojnásobok úrokovej sadzby. Uvedené mal súd za preukázané zo Zmluvy o splátkovom úvere č. 0182029284, ktorú právny predchodca žalobcu priložil k žalobe zo dňa 24.01.2008, pričom tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné.

16. Dňa 13.10.2006 vyhlásil právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť úveru z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti splácať poskytnutý úver pravidelnými mesačnými splátkami, pričom zosplatenie úveru s výškou záväzku 59 694,30 Sk (1 981,49 eur) bolo žalovaným oznámené a doručené. Uvedené súd považoval za preukázané z Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 24.10.2006, ktoré predložil právny predchodca žalobcu k podanej žalobe, pričom bolo preukázané aj doručenie týchto listín žalovaným 1/ a 2/ dňa 26.10.2006. Zosplatenie úveru nebolo medzi stranami spornou skutočnosťou.

17. Dňa 20.01.2007 došlo k úhrade sumy 10 000 Sk (331,94 eur) zo strany žalovaných v prospech právneho predchodcu žalobcu, čo tento preukázal výpisom transakcií na úvere č. 0182029284 - listinný dôkaz priložený k podanej žalobe. Uvedené nebolo v konaní spornou skutočnosťou.

18. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2010 postúpil právny predchodca žalobcu pohľadávku, ktorá je predmetom tohto súdneho sporu na žalobcu, čo bolo preukázané Potvrdením o

zmluvnom sťahu, ako príloha č. 3 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1394/2010/CE zo dňa 15.12.2010, ktoré bolo predložené žalobcom v podaní zo dňa 26.01.2011.

19. Po začatí konania došlo zo strany žalovaných k čiastkovým úhradám dlhu a to: dňa 30.09.2010 vo výške 200 eur, dňa 09.08.2010 vo výške 250 eur, dňa 23.06.2010 vo výške 250 eur, dňa 31.03.2011 vo výške 200 eur, dňa 06.05.2011 vo výške 100 eur, dňa 07.07.2011 vo výške 50 eur, dňa 11.08.2011 vo výške 100 eur, dňa 12.10.2011 vo výške 100 eur a dňa 31.12.2012 vo výške 100 eur. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Niektoré z platieb boli preukázané aj listinnými dôkazmi, ktoré žalovaní predložili spolu s odporom zo dňa 27.03.2013. Po podaní žaloby tak uhradili žalovaní sumu v celkovej výške 1 350 eur.

20. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „ObZ“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

21. Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 369 ods. 1 ObZ ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti a nie je dohodnutá sadzba úrokov z omeškania, je dlžník povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 1 % vyššie, než je úroková sadzba určená obdobne podľa § 502.

23. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej aj ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

24. Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

25. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

26. Podľa § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis (odkaz na § 524 OZ). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (odkaz na § 524 OZ).

27. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinného v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

28. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

29. V predmetnom spore medzi stranami nebolo sporným, že právny predchodca žalobcu a žalovaní uzavreli dňa 21.05.2003 Zmluvu o úvere č. 0182029284, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 90 000 eur. Túto zmluvu súd vyhodnotil v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ ObZ ako absolútny obchod, pričom ju posudzoval v intenciách zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože strany spĺňajú definíciu spotrebiteľa a veriteľa tak ako predpokladá § 3 tohto zákona. Tento právny názor je podporený v záveroch odvolacieho súdu v uznesení č. 10Co/115/2019-337 zo dňa 30.10.2020, ktorý v bodoch 14. a 16. predmetného uznesenia uviedol: „...aj podľa názoru odvolacieho súdu základným prameňom zmluvy o úvere je obchodný zákonník, keď Zmluva o splátkovom úvere je obchodno-právna zmluva,

ktorej uzatvorením vzniká medzi subjektmi vzťahu právny vzťah obligačného charakteru, a preto sa bez ohľadu na povahu účastníkov zaraďuje medzi absolútne obchodné záväzkové vzťahy...V zmysle ustanovenia § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa museli dať do súladu s ustanovením § 53 a § 54 tohto zákona a s ustanovením tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, a preto sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom prvoinštančného súdu, ktorý uzavretú zmluvu dňa 21. 05. 2003 posudzoval v intenciách zákona o spotrebiteľských úveroch a napokon dospel aj k správne mu záveru o povinnosti žalovaných spolu s istinou uhradiť žalobcovi aj úroky z omeškania a poplatky, na ktoré sa platne uzavretou zmluvou zaviazali.“

30. Súd teda skúmal, či zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Najskôr skúmal, či žalovaní úver skutočne čerpali (§ 4 ods. 4 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch). V danom prípade je nepochybné nielen to, že žalovaní poskytnutý úver čerpali, ale ho až do 31.12.2012 nepravidelne splácali. Ďalej súd konštatuje, že predmetná zmluva je dostatočne jasná a zrozumiteľná, nevyvolávajúca pochybnosti minimálne v otázke výšky úveru, úrokovej sadzby, poplatkov, výšky splátok, úrokov z omeškania, splatnosti a ďalších náležitostí upravených v čl. I zmluvy o úvere a článkoch nasledujúcich. Z uvedeného dôvodu neobstojí námietka žalovaných, podľa ktorých je „istina preplatená“ pretože v zmluve boli dohodnuté aj poplatky a úrok, ktoré boli povinné v zmysle zmluvných dojednaní zaplatiť, okrem toho zmluva o úvere je odplacnou zmluvou a je teda prirodzené, že pri poskytnutí úveru dlžník okrem samotného úveru zaplatí i odplatu (a ako správne uviedol žalobca, takéto poplatky boli banky v čase uzavretia zmluvy o úvere oprávnené účtovať, a to i v zmysle zákona o bankách i zákona o spotrebiteľských úveroch, zmena zákona o bankách vo vymedzenom zmysle v § 37 nastala s účinnosťou od 10.6.2013).

31. Z transakcií na úvere č. 0182029284 a Výpisu z úveru žalovaných mal súd jednoznačne preukázané, že žalovaní neplnili svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere splácať úver riadne a včas. Procesná argumentácia žalovaných, podľa ktorej z uhrádzania splátok je „vidieť znaky pravidelnosti“ nie je spôsobilá spochybniť právo na zosplatnenie zostatku úveru ku dňu 13.10.2006, ktoré bolo žalovaným oznámené podaním právneho predchodcu žalobcu doručené im dňa 13.11.2006. Napokon žalovaní počas konania nárok na zosplatnenie úveru ako ani nárok na úroky z omeškania po zosplatnení nenamietali.

32. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavovala výška záväzku žalovaných sumu 59 694,30 Sk (1 981,49 eur) s príslušenstvom. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaní realizovali v prospech právneho predchodcu žalobcu dňa 20.01.2007 (vyplýva z transakcií o úvere - č. I. 9) úhradu vo výške 10 000 Sk (331,94 eur). V podanej žalobe si právny predchodca žalobcu uplatnil voči žalovaným nárok na zaplatenie sumy 52 675,70 Sk (1 748,51 eur) spolu s úrokom z omeškania 20,2% ročne z tejto sumy. Nakoľko v priebehu konania zo strany žalovaných došlo k ďalším úhradám v prospech právneho predchodcu žalobcu, žalobca vzal žalobu v časti zaplatenia 1 350 eur späť, pričom v tejto súvislosti upravil žalobný návrh v podaní zo dňa 09.10.2017 (č. I. 230). Konanie bolo v tejto časti istiny a prislúchajúcich úrokov z omeškania právoplatne zastavené rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 5C/165/2013-236 dňa 28.12.2017.

33. Čo sa týka zvyšného nároku žalobcu na zaplatenie sumy 398,51 eur, ktorý ostal predmetom tohto konania súd uvádza, že nárok na zaplatenie tejto sumy súd odvodil z listinných dôkazov: 1. Zmluva o úvere - čl. I, podľa ktorej boli žalovaní povinní právne mu predchodcovi žalobcu platiť v pravidelných mesačných splátkach k 10. dňu v mesiaci sumu 1 940 Sk. Okrem toho boli povinní zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2% z výšky úveru splatný pri podpise zmluvy (čo sa aj stalo- vyplýva to z transakcií o úvere č. I. 9, ktorá suma nebola splátkou istiny ani úrokov z úveru). Okrem toho boli žalovaní povinní platiť štvrťročne poplatok za správu úveru vo výške 100 Sk. Napokon boli povinní platiť úrok vo výške 9,80% p. a., ktorý bol podľa čl. IV bod 2 Zmluvy o úvere dohodnutý ako pohyblivý. Súd vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že výška zostatku úveru ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, a následne žalovaná suma 52 675,70, s poukazom na to, že žalovaní v deň vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a následne ešte dňa 20.01.2007 uskutočnili úhradu za úver, a poukazom na čl. II bod 4. Zmluvy o úvere boli oprávnené. Počas konania boli zo strany žalovaných uskutočnené ďalšie úhrady konkrétne : dňa 23.6.2010 suma 250 eur, dňa 9.8.2010 suma 250 eur, dňa 30.9.2010 suma 200 eur, dňa 31.3.2011 suma 200 eur, dňa 6.5.2011 suma 100 eur, dňa 7.7.2011 suma 50 eur, dňa 11.8.2011 suma 100 eur,

dňa 12.10.2011 suma 100 eur a dňa 31.12.2012 suma 100 eur - v celkovej výške 1 350 eur. Vzhľadom k uvedenému bolo podľa názoru súdu preukázané, že nezaplatená istina predstavuje sumu 331,94 eur.

34. Predmetom tohto sporu uplatneného právnym predchodcom žalobcu a následne aj žalobcom boli uplatnené úroky z omeškania vo výške 20,2 % ročne. Podľa čl. I zmluvy o úvere úrok z omeškania je vo výške dvojnásobku úrokovej sadzby. Podľa čl. IV bod 2 zmluvy o úvere je veriteľ oprávnený meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutú v základných podmienkach tejto zmluvy. Úroková sadzba dohodnutá podľa zmluvy ako premenlivá sa tak počas trvania zmluvného vzťahu menila a to v súlade s § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch ako aj § 369 ods. 1 ObZ. Z výpisu z úveru (č. I. 38) je zrejмый vývoj úrokovej sadzby, ktorá v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bola výšky 10,10%. Nakoľko podľa zmluvy o úvere bola výška úroku z omeškania platne dohodnutá ako dvojnásobok úrokovej sadzby súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške 20,20% ročne. Súd len podotýka, že v zmysle citovaných prechodných ustanovení ObZ nemožno aplikovať terajšiu právnu úpravu, ktorá aj v obchodnoprávných vzťahoch limituje výšku úrokov z omeškania, pokiaľ sa jedná o spotrebiteľa. Zmluvne dohodnuté úroky pred prvým februárom 2013 nemožno limitovať vládny nariadením, do úvahy prichádza len rozpor s dobrými mravmi/zásadami poctivého obchodného styku, ktorý súd nezistil.

35. Nakoľko považoval nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 1 748,51 eur v čase podania žaloby za preukázaný, rovnako tak skutočnosť, že žalovaní sa s plnením povinností vyplývajúcich im zo zmluvy o úvere dostali do omeškania spolu so súdom vyššie preukázaným oprávnením na 20,20% ročný úrok z omeškania a poukazom na čiastkové plnenia po podaní žaloby, zaviazal súd žalovaných okrem povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 398,51 eur aj na povinnosť zaplatiť žalobcovi 20,20% ročný úrok z omeškania zo : - sumy 1748,51 eur od 21.01.2007 (nakoľko dňa 20.01.2007 bola uhradená ostatná splátka) do 23.06.2010 (kedy bola uhradená žalovanými suma 250 eur) a potom zo - sumy 1 498,51 eur od 24.06.2010 (deň po úhrade ostatnej splátky) do 09.08.2010 (kedy bola žalovanými uhradená ďalšia suma 250 eur) a potom zo - sumy 1 248,51 eur od 10.09.2010 (deň po úhrade ostatnej splátky) do 30.09.2010 (kedy bola žalovanými uhradená ďalšia suma 200 eur) a potom zo - sumy 1 048,51 eur od 01.10.2010 (deň po úhrade ostatnej splátky) do 31.03.2011 (kedy bola žalovanými uhradená ďalšia suma 200 eur) a potom zo - sumy 848,51 eur od 01.04.2011 (deň po úhrade ostatnej splátky) do 06.05.2011 (kedy bola žalovanými uhradená ďalšia suma 100 eur) a potom zo - sumy 748,51 eur od 07.05.2011 (deň po úhrade ostatnej splátky) do 07.07.2011 (kedy bola žalovanými uhradená ďalšia suma 50 eur) a potom zo - sumy 698,51 eur od 08.07.2011 (deň po úhrade ostatnej splátky) do 11.08.2011 (kedy bola žalovanými uhradená ďalšia suma 100 eur) a potom zo - sumy 598,51 eur od 12.08.2011 (deň po úhrade ostatnej splátky) do 12.10.2011 (kedy bola žalovanými uhradená ďalšia suma 100 eur) a potom zo - sumy 498,51 eur od 13.10.2011 (deň po úhrade ostatnej splátky) do 13.12.2012 (kedy bola žalovanými uhradená posledná suma 100 eur) a potom zo - sumy 398,51 eur od 01.01.2013 (deň po úhrade poslednej splátky) do zaplatenia.

36. Súd vo vzťahu k námietke žalovaných, podľa ktorej pôvodný žalobca nemal dôvod postupovať pohľadávku na žalobcu uvádza, že „bezdôvodné“ postúpenie pohľadávky zákon o spotrebiteľských úveroch nevyklučuje (s odkazom na OZ i bez súhlasu spotrebiteľa) a z tohto dôvodu súd túto vyhodnotil ako irelevantnú. Okrem toho, ak by sa aj postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy malo posudzovať podľa aktuálnych ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v OZ, žalovaní žiadnym spôsobom nepreukázali a ani podľa názoru súdu nie je dôvod sa domnievať, že by boli týmto postúpením akýmkoľvek spôsobom negatívne dotknutí. Taktiež súd podotýka, že argumentácia vo vzťahu k otázke či má žalobca právo v zmysle zákona o bankách spravovať žalovanú pohľadávku nie je právne relevantná, pretože na žalobcu bola pohľadávka zo zmluvy o úvere len postúpená i s príslušenstvom (§ 524 OZ) a tento nevykonáva bankovú činnosť v zmysle zákona. Taktiež súd ako nedôvodnú vyhodnotil námietku žalovaných, podľa ktorej bolo zosplatenie úveru v rozpore s dobrými mravmi (pričom neskôr v priebehu konania zosplatenie uznali) - za predpokladu, že žalovaní nesplácali svoje záväzky riadne a včas (ako sami potvrdili), je mimoriadne zosplatenie bežným zmluvným (obchodným) dojednaním, dokonca i aktuálny § 53 ods. 9 OZ umožňuje takýto postup veriteľa.

37. Záverom súd uvádza, že nebolo možné vyhovieť návrhu žalobcu prednesenom na pojednávaní, konanom dňa 10.09.2021, aby sú rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaných, nakoľko neboli splnené podmienky podľa C. s. p., resp. s poukazom na § 299 C s. p. takéto rozhodnutie nebolo možné.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p.. Súd pri posudzovaní nároku bral do úvahy úspech vo veci ako aj procesné zavinenie zastavenie konania, ktoré nastalo v dôsledku čiastočného späť vzatia žaloby. Zastavenie konania podľa názoru súdu procesne zaviniť žalovaní, ktorí svoj záväzok neplnili riadne a včas a ani po mimoriadnom zosplatnení žaloby na niekoľko výziev právneho predchodcu žalobcu na zaplatenie zostatku úveru s príslušenstvom nereagovali, resp. uhradili len malú časť. V čase podania žaloby bol teda nárok vtedy právneho predchodcu žalobcu oprávnený a dôvod pre ktorý žalobca počas konania vzal žalobu v časti istiny vo výške 1 350 eur späť bolo z dôvodu občasného uhrádzania splátok na už zosplatnený úver. V časti nároku, ktorý zostal predmetom konania po čiastočnom späť vzatí mal žalobca plný úspech, súd žalobe vyhovel a preto mu priznal aj nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Pezinok.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že strana nesplní dobrovoľne svoju povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, rozhodnutie je exekučným titulom, na základe ktorého možno na návrh oprávneného vykonať exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku.